

Quant treball destruït?

«L'equip d'Ada Colau ja pot explicar els fets com menys li cogui i més l'interessi, però el que compta per al món inversor és la versió de la víctima. A partir d'ara les grans empreses del sector turístic del món ja saben que Barcelona és una plaça hostil»

La societat que havia de gestionar l'hotel de la torre dita d'Agbar ha tirat la tovallola. Dos anys després d'haver-ne adquirit l'edifici l'han tornat a vendre amb una pèrdua en l'operació que els escarmentarà per a noves aventures. Els seus responsables han apuntat que se n'han cansat, que sí que tenien un permís previ a la moratòria hotelera imposat per l'actual consistori, però que l'Ajuntament de Barcelona els ha anat retardant cada tràmit fins a fer-los entendre que més valia que ho deixessin córrer.

Per la seva part, l'equip d'Ada Colau s'ha tret les puces molestes de sobre i ha replicat que ells no hi han tingut res a veure. Que els tràmits burocràtics han estat "els habituals". Si els tràmits han estat "els habituals", la ciutat va ben servida. Dos anys per aconseguir un permís d'obertura d'activitat és un rècord insuportable. I recorda excessivament l'intervencionisme d'Estat que tants bons resultats va aportar a les societats de més enllà del mur de Berlín.

El govern d'Ada Colau no hauria de pretendre enganyar a ningú. I si ho fa, ningú se'ls hauria de creure. Quan van anunciar la moratòria i van saber que hi havia un hotel enorme amb què no comptaven no van poder dissimular el fel alterat. Tothom sap que, quan una administració vol fer la pasqua a un administrat, ho té tot a favor. L'hotel de la torre Agbar no s'ha fet perquè l'ajuntament de Barcelona no ha volgut.

L'equip d'Ada Colau ja pot explicar els fets com menys li cogui i més l'interessi, però el que compta per al món inversor és la versió de la víctima. A partir d'ara les grans empreses del sector turístic del món ja saben que Barcelona és una plaça hostil.

És exactament això el que volia el govern de Barcelona en Comú. El seu model de creixement econòmic no és convencional. Ells defensen l'economia "social, verda i sostenible". Molt bé. És una opció lícita, i legítima quan obté els vots necessaris. Ara, sense trampes ni embulls, Ada Colau hauria de certificar quants llocs de treball ha creat aquesta economia a Barcelona en el darrer any. Sense trampes ni embulls perquè l'ajuda pública no hi compta. Al final tot ho paguen els contribuents, i és més car.

De pas els barcelonins haurien de saber també quants llocs de treball directes s'han perdut amb l'hotel esgarriat. Cinc-cents? Mil? Mil cinc-cents? Qui rescabalarà a la ciutat d'aquesta pèrdua? Creixen les desigualtats o minven quan tota aquesta gent ha de continuar fent cua a l'atur?